

CAO News 11

Horolezecký časopis severočeského regionu

VYDÁVÁ HOROLEZECKÝ ODDÍL CAO DĚČÍN

Ročník 2, číslo 11

Listopad 2000

ZLÉZÁNÍ VELKÝCH STĚN

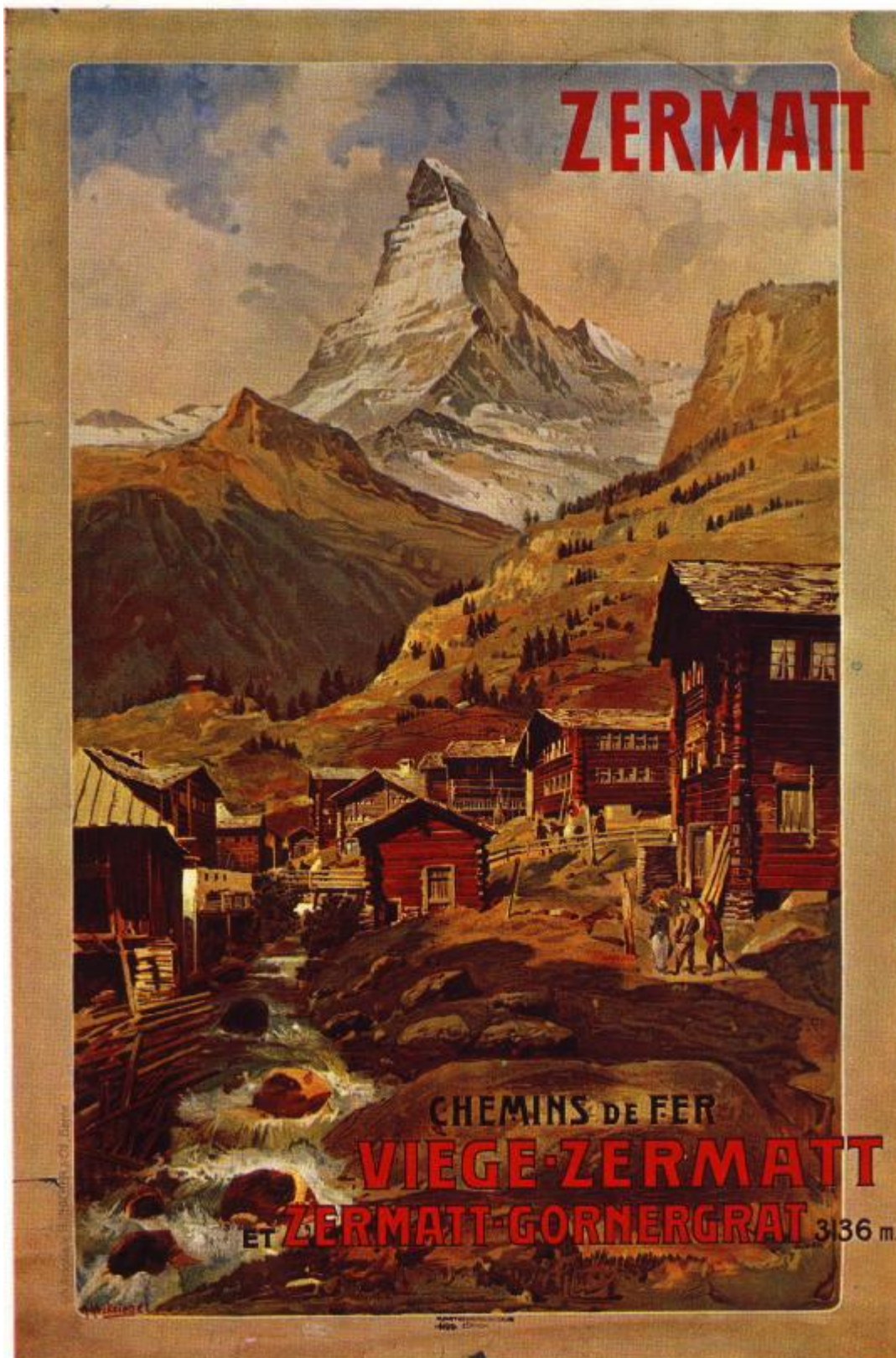

Doug
Scott

„Mnoho horolezců by souhlasilo s názorem, že hlavním smyslem tohoto sportu je čelit potenciálně nebezpečným situacím na všech úrovních schopností. Bez prvku nebezpečí číhajícího na každém kroku musí horolezectví ztratit své jedinečné kouzlo...“

V tomto čísle

Co nového v CAO Děčín
Lezení u Vidláku
Dobrodružství na „Eigeru“
X. ročník Podzimního lezení
Dámská jízda
Střípky
Nové cesty
Okénko HK Varnsdorf
Čeká nás a další...

Matterhorn a osada Zermatt na dobovém plakátu

Co nového v CAO Děčín?

Informace z oddílového dění.

Jiří Chára
Předseda CAO Děčín

Dne 4. října 2000 se konala v restauraci Za větrem pravidelná schůzka oddílu. Na programu bylo oficiální vyhlášení výsledků cyklistických časovek (pro připomenutí na 100 km zvítězil Petr Štěpán ml., do vrchu Pavel Pavouk Černý), informace o otevření lezecké stěny v Nebočadech, organizační záležitosti kolem přípravy Podzimního lezení a přejezdu hřebenu Krušných hor na kolech, Jaromír Pospíšil přinesl pozvánky a podrobnosti o HOB, atd.

Velké nedopatření vzniklo v okamžiku, kdy schůzovní místnost náhle opustil Jan Horáček Horák. Nejenže kamarádům zatajil, že má právě dnes narozeniny, ale ještě utekl ze schůze dříve! Jeho spolupachatel Pavouk (kryl Horáčkovi záda) svůj čin v závěru schůze přeci jen odčinil, když se velice aktivně zapojil do ochutnávky nového likéru s půvabným názvem Ďábel. Podává se ve zkumavkách na odběr krve a pálí přímo d'ábelsky.

V neděli 8.10. vyrazila část oddílu na Bořeň, nakonec však výlet skončil „narozením“ dvou nových lezeckých oblastí v Českém středohoří.

Příští nádherný víkend byl zcela ve znamení jubilejního desátého ročníku „Podzimního lezení“. Sešlo se nás letos hodně a výsledkem bylo několik prvovýstupů a spousty vylezených cest.

Mimo to se samozřejmě lezlo v pravidelné úterky (ve dvojicích i větších skupinách hlavně Cima dela Brná, Studený masiv, Vrabinec), někteří začali po roční odmlce navštěvovat opět umělé stěny atd.

Významným počinem bylo dokončení hraného filmu. Nyní film čeká ještě střížna, což bude pravděpodobně stejně náročný úkol jako vlastní točení.

S horolezeckým oddílem Plavba Děčín jsme se v předstihu dohodli na účelové fúzi k zajištění letošního posledního slanění, které se uskuteční 2. prosince ve velkém bivaku ve Hřensku.

O většině akcí najdete krátké články v tomto čísle CAO News.

Nezapomeň - příští a poslední (!) letošní oddílová schůzka CAO Děčín se bude konat ve středu, 6.12.2000 v pravidelném čase na pravidelném místě. Přijď i TY !!!

Lezení u Vidláku

Jedna z oblastí Hruboskalska

Pavel Kýsa Bechyně a Pavel Henke
Praha

Je pátek 4. srpna 2000 a já jedu poprvé na Hrubou skálu do oblasti „Skály u Vidláku“ (pozn. pro ortodoxní lezce: Vidlák je rybník!!). Navečer se ubytovávám na chatě Čertorie v Krčkovicích a jdu, než bude tma, na obhlídku okolí. Po pěti minutách přicházím po silnici kolem masivů a věží k rybníku. Ocítám se v malebném údolíčku. Od rybníka vyrůstají pískovcové věže a některé cesty mají nástupy přímo z vody. Po vodě plují labutě a jí mi z ruky sušenky (mé kalorie). Nechávám labutě trávit a jdu na obhlídku věží. Po chvíli pátrání zjišťuji, že jsou zde cesty jak starší, tak novější. Písek je měkký. Lezení je zde většinou přes dírky, lišty a rajbasy.

Vtom přicházím k věži (později zjišťuji, že je to Jičínská věž). Celou ji obcházím a pořád nevím kterou cestou vylézt na vrchol. Hned se mi věž zalíbila. Končím s prohlídkou a odcházím se seznámit se zdejším pivním moken.

Jičínská věž má na vyobrazeném plánu č. 25.

Druhý den ráno přijíždí Pavel Henke s rodinou a po ubytování vyrážíme dobýt vyhlídnutou věž. Vybíráme náhorní hranu. Po druhém nalezení dobývá Pavel první a poslední kruh a po velkém třesu dolézá přes hodiny převislou hranou na vrchol. Po dobrání mé maličkosti se vrháme na vrcholovou knížku. Hned na první stránce narážíme na tuto větu anonymního spisovatele: „Znám hodně lezců, co údajně lezlo na Jičínskou věž a zde je ‚tolik‘ zápisů!“. Dvě popsané stránky od roku 1962 mluvilo za své...

Zjišťujeme, že pět cest nemá po prvovýstupci ještě přelez, a tak nás samozřejmě velice zaujaly.

Vybíráme cestu VIRIBUS UNITIS za VIIb+ od Prachtelů. Po upletení koule z lana a jejím vhozením do díry přelézá Pavel převislou stěnkou nad pěkně vyhlížejícím „páteřákem“ k prvnímu kruhu. Poté se střídáme a já se rochním v lámavé, osolené spáře. Po pěti hrozných metrech lezení, kdy se mi určitě zvětšila pleška na hlavě, konečně cvakám druhý kruh. Dál už na mě čekala jen lámavá a zelená stěnka. Celý zpocený a s vykulenými očima ale šťasten jsem se probíjoval ke slaňáku (to byla stará uschlá borovice). Dnes už víme, co to znamená VIIb+ od Prachtelů.

No a náš konečný stav přežených cest na Jičínskou věž?

NORMÁLNÍ CESTA VII	28.7.1962	9. PŘELEZ
VIRIBUS UNITIS VII B+	16.7.1983	1. PŘELEZ
JIŽNÍ CESTA VII B (CESTA PŘES KAJÍČNÍKY)	24.8.1978	1. PŘELEZ
ZATMĚNÍ VIII C	21.10.1994	2. PŘELEZ
MACNAROVO LOUČENÍ VII	9.9.1976	1. PŘELEZ

Výlet na Hrubici se opravdu vydařil a tomu, kdo si lebedí v zarostlých roklích a v lámavém písku doporučuji nevynechat tuto zajímavou a málo navštěvovanou oblast. Věřte nám, že německé turisty a jejich hlasité obdivování, na které zvyklí třeba v Tisé, zde určitě nenajdete.

Tímto článkem chceme také poděkovat za morální podporu vzornému personálu na chalupě Čertorie, kde naše hrdla nenechali vyschnout. Ti, kteří mají zájem o ubytování na chalupě, v chatkách či ve vlastních stanech si mohou zatelefonovat na číslo 0436 312356.

Chalupa ČERTORIE, Krčkovice, Hrubá skála

Tak někdy zas ve stěně!

Dobrodružství na „Eigeru“

Pevnost – Hřensko

Erich Melzer

HK Varnsdorf

Chtěl bych vám popsat jednu situaci, která se mi stala při lezení na začátku září letošního roku.

Už dlouho jsme měli s Bukym (Pavel Henke) záslusk na cestu Eiger v severní stěně Pevnosti ve Hřensku. Cesta měla do letošního roku pouhých osm přelezů od roku sedmdesátého, kdy byla stvořena a slezena. Autory nepíšu, protože jeden tvrdí to, druhý zas ono, tak bych se nechtěl někoho dotknout. Nic to nemění na tom, že cesta je velmi náročná co se týče morálu. První kruh ve třiceti metrech, pak dvacet metrový traverz doprava k druhému kruhu a dalších třicet metrů stěnou přes dva kruhy na vrchol!

Devátý přelez cesty se zdařil, já však na vrcholu nestanul kvůli vlastní i cizí blbosti (jaká vzácná náhoda!).

Při dobírání druholezce u prvního kruhu slyším, že dotyčný má zmrzlé ruce a že si sedá do smyčky, aby si je zahřál. Moje smysly v té chvíli trestuhodně ochably (asi tak na

tři vteřiny) a v domnění, že si Aleš sedl do tutové ploché smyčky, námi nazývané kruh, jsem pustil lano u osmy a začal se zaobírat něčím jiným.

Bohužel si Aleš sedl do letité stálce, prvolezcem ten den netknuté. Ta samozřejmě po zatížení praskla u uzlu a můj kamarád si to poroučel směrem k zemi. Po chycení prokluzujícího se lana v osmě se lezec zastavil dva metry nad zemí (byl tak v patnácti)! Já skončil se spáleninou na ruce od lana.

Nic příjemného a to hlavně u doktora, který s povídáním "proč to děláme, když to neumíme", vesele stříhal puchýře. Nakonec se nic nestalo, až na to, že jsem nemohl tři neděle lízt. A hláška dne: procházející turisté po letu Aleše řekli, že spadl jako hruška.

Další ponaučení pro můj lezecký život.

Plovoucí pytlík

ZÁŽITKY Z JIŽNÍ FRANCIE

AUTOR: VÁCLAV STORZER

Ahoj kamarádi,

tak jsme byli letos podruhé ve Francii a protože to bylo opět super, nezbývá mi, než se s vámi podělit o krásný zážitek.

Vyrazili jsme v pětičlenné sestavě – Burdych, Sedliský, Škrlant, Horáček Jarda, Storzer. Cíl byla pro nás nová oblast – vesnička Gigondas pod pohořím Montmirail. Díky pohodlí Michalovyho autíčka do kterého jsme se všichni v pohodě naskládali, nám cesta uběhla a za 13 hodin jsme byli na místě. Přivítalo nás krásné počasí a místo, kde jsme strávili týden se nacházelo uprostřed vinic s krásným výhledem na skály. V blízkém okolí se nachází spousta cest různých obtížností od 5 do super prásků. Kluci mají samozřejmě průvodce, podle kterého jsme se dobře orientovali i v dalších oblastech.

Během 14 dnů které jsme strávili ve Francii, nám přišlo jeden a půl dne a jinak modrá obloha od rána do večera.

Nemohu se nezmínit o koupání v kaňonu, kde jsme prováděli každodenní očistu. Já se musím přiznat k tomu, že jsem se každodenně přezíral hroznama na rozdíl od kamarádů, kteří měli charakter. Oblast, kde jsme se nacházeli je známá výborným vínem, a tak jsme si každý večer dopřávali.

Druhou polovinu zájezdu jsme se přesunuli do oblasti řeky Ardeche, kde jsme spali na známém parkovišti v Chauzonu. Taky super lezba ve všech blízkých oblastech.

Zažil jsem tady veselou příhodu, když jsme navštívili oblast Chalet Plage. Jako milovník vody jsem si před nástupem do cesty chtěl osvěžit aspoň nohy, a tak jsme si stoupl na kraj mírně sešikmené plotny do vody a nestačil jsem se divit. Prostě jsem se rozjel ve stoje a zahučel do vody celej. Za mnou se po hladině táhl bílý pás magnézia z otevřeného pytlíku. Kluci se váleli smíchy na zemi a já vypadal jako po brigádě ve vápence. Za chvíli jsem lezl s vypůjčeným maglazem.

Protože jsme byli dobrá parta, tak se opravdu dařilo po všech stránkách. Já, který lezl nejmiň a nejlhčí cesty, mám přeželezených několik 6a+ a celkem jsem zmákl 50 cest. Sladká Francie nás opět nezklamala, takže vřele doporučuji.

Ahoj Venca

Pár doplňujících informací k navštíveným oblastem ve Francii.

ROSTISLAV SEDLISKÝ
HUDY SPORT

Pro vaši orientaci uvedu pár poznámek k navštíveným oblastem.

První oblast se jmenuje Gigondas. Je to malá vesnička na SZ úpatí vápencového pohoří Dentelles de Montmirail. Toto pohoří vypadá jako Sušky, ale je tak třikrát větší. Celá oblast Gigondas je vyhlášenou vinařskou oblastí, kousíček od známé oblasti, kde se rodí světoznámé Chateau Neuf du Pape (šatoné di pap).

Lezení v oblasti Ardeche: oblast Chauzon – je zde cca 400 cest v údolí řeky Chassezac, spaní na proslulém parkovišti při vstupu do krásných vápencových skal, které lemují řeku ve tvaru písmene U a dosahují výšky až 50 metrů.

Další místo: skály na pláži - Chaleut Plage nebo Mazet Plage, jedná se o krásné lezení u řeky Chassezac pouhých 5 – 10 metrů od vody.

Lezlo se hodně, spíš na kvantitu než na kvalitu. Mezi 6a - 7a. Venca vylezl 50 cest kolem 5c - 6a.

Křesťanská mládež v Anglickém parčíku

V předposledním zářijovém týdnu proběhlo na děčínsku **Setkání křesťanské mládeže** z Německa, Polska a Čech. Hlavní organizátorkou za ČR byla paní Kapicová. Setkání se zúčastnilo cca 500 lidí, z toho asi 50 Poláků, 50 Čechů a 400 Němců. Na každý den setkání bylo připraveno formou workshopů několik programů jako například cykloturistika, fotografování, kanoistika, tanec, muzika, keramika, jazyky atd.

Na sobotu 23. září 2000 bylo pro účastníky tohoto setkání, v rámci jednoho workshopu, připraveno horolezectví. Přípravy a zabezpečení této akce se ujali Jaroslav Uher z HK Děčín společně s horolezci z oddílu CAO Děčín. Jako nejvhodnější lokalita pro tento účel byl vybrán Anglický parčík. V sobotu brzy ráno připravili horolezci celkem pět lezeckých cest v pevném pískovci o obtížnosti II –

VI. Po desáté hodině dopoledne dorazilo do Anglického parčíku více jak 30 lezení chtivých mladých lidí převážně z Německa. Po krátké teoretické instruktáži a předvedení přeizení několika cest začali lézt s horním jištěním účastníci srazu. Nejprve na lehčích cestách, postupně někteří až na cestách o VI stupni obtížnosti. Zajímavý byl přístup těchto mladých lidí k věci. Každý si to chtěl opravdu vyzkoušet, při případném pádu to zkoušeli znovu, vzájemně se povzbuzovali

a odměňovali potleskem a uznalým pokřikem ať dotyčný cestu vylezl, nebo spadl z prvního stupu. Své lezecké umění vyzkoušeli všichni. Dokonce i obě tlumočnice – Markéta a Lenka. Největší odměnou pro organizátory lezecké části byla absolutní spokojenost zúčastněných, z nichž někteří byli opravdu dobří a bylo na nich vidět, že je zasáhl **horolezecký bacil HB**.

(Na snímku leze jedna z účastnic setkání křesťanské mládeže.)

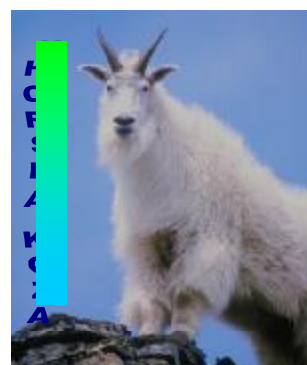
Na přípravě workshopu horolezectví se podíleli:

Jaroslav Uher, Petr Štěpán, Jiří Chára a také Jan Horák s Petrem Poledníkem.

HORSKÁ KOZA

REPORTÁŽ Z NATÁČENÍ STRHUJÍCÍHO HOROROVÉHO DRAMATU.

Ponurá, zdánlivě neživá krajina plná husté ostřice jen tu a tam se siluetou pichlavého smrku nebo břízy. Na pozadí šedivých skal je vidět spoustu bílých pahýlů uhynulých stromů. Ve vzduchu je cítit zlověstný klid, jen občas pohne vánek listím zkroucených stromků. Náhle se na nejvyšší skále něco pohne. Něco opravdu strašného. Pomalounku se přímo před naším zrakem zjevuje obudné stvoření. Nejprve se příkrčeně přesune na samý vrchol, aby se v následném okamžiku zjevilo v celém svém hrůzném zjevu. Už o tom nemůže být nejmenší pochyby - je to obávaná **HORSKÁ KOZA...**

Tímto obrazem začíná náš první hraný film s mnohovýznamným názvem **HORSKÁ KOZA**. Film, který se rodil v bolestech více jak jeden rok. V neděli 1. října, pozdě odpoledne, byla v katastru obce Labská stráž (na snímku) natočena poslední, klíčová scéna tohoto strhujícího hororového dramatu z drsného prostředí nespoutaných horolezců...

Část realizačního týmu v přestávce mezi natáčením – v popředí herecké superstar, v pozadí věčně nespokojený režisér....

Osoby a obsazení:

Pavlna Hrubešová : Pavlna Jedličková
Lysijen : Petr Zippich Štěpán
Jirka : Libor Turbo Svoboda
Lenka : Táňa Tanita Lošťáková
Josef : Jan Josef Palivec
Houbar : Petr Jedlička
Kapitán : Julius Čert Anděl
Soudní fotograf : Libor Turbo Svoboda
Místní opilec : Jan Malčánek
Jana : Lenka Chárová
1. Horolezec : Michaela Andělová
2. Horolezec : Rataj ml.
3. Horolezec : Petr Pátr Laštovička ml.
4. Horolezec : Eliška Laštovičková
5. Horolezec : Jiřina Štěpánová
Novinář : Petr Jedlička
1. Dítě : Adam Chára
2. Dítě : Adam Lošťák
3. Dítě : Daniel Jedlička
4. Dítě : Barbora Bája Andělová
Vrchní : Aleš z Labské stráně
1. Host : Julius Čert Anděl
2. Host : Halť ml.
3. Host : Alena Andělová
1. Hráč kulečnicku : Petr Jedlička
2. Hráč kulečnicku : Obyvatel z Labské stráně
3. Hráč kulečnicku : Halť ml.
1. Pes : Emsy Elbis CS
2. Pes : Růžena Šípková
3. Pes : Brony
4. Pes : Don
5. Pes : Skinner

A dále:

Obyvatelé Labské stráně
Náhodní horolezci na Růžové věži
Náhodní chodci a řidiči vozidel
Náhodní psi

Masky - Petr Štěpán
a Jan Palivec

Rekvizity - Julius Anděl
a Petr Štěpán

Střih - Jiří Chára

Hudba - King Crimson
Death can Dance
Ian Anderson

Kamera, scénář a režie - Jiří Chára

CAO Entertainment

ve spolupráci s

**C.A.O.
Production**

© 2000

Zvláštní poděkování:

Personálu kempu **POD ČÍSAŘEM** v **Ostrově**
za morální podporu a příjemné zázemí

Personálu restaurace **HASIČÁRNA** v **Labské stráni**
za poskytnutí prostor pro natáčení

Horolezeckému oddílu **CAO Děčín**
za poskytnutí horolezeckého materiálu a osob

Horolezeckému oddílu **HK Děčín**
za pomoc s natáčením

Juliovi Andělovi
za poskytnutí pozemků pro exteriéry a za zapůjčení rekvizit

**A Pánu Bohu
za krásné počasí a všechno to ostatní...**

Lysohlávky

Kdykoliv jsme začátkem podzimu jeli lézt do Ostrova nebo Tisé přes Sněžník, zaujaly nás zvláštní shrbené postavy, bloudící jakoby bez cíle po okolních pastvinách a působících tak trochu jako z jiného světa. Dlouho nám trvalo, než nám došlo, co tam vlastně tyto hloučky i jedinci trochu nezvykle vyhlížejících lidí dělají - hledají LYSOHLÁVKY.

Maličké, nevzhledné houbičky na vysokých nožkách. Lysohlávky neboli Psilocybe.

Když jsem na internetu hledal nějaký vhodný obrázek pro tento článek, vypadl na mě, kromě stovek stránek svatořečících lysohlávkám (a zejména psilocybinu, který mršky obsahují) i zajímavé podobenství. A protože je o lezení, rozhodl jsem se ho otisknout. Bez komentáře. JCH

Horolezectví - podobenství

Pravděpodobnost pravosti: 90%

Stav: Rozumově ovlivněný - záměr proniknout do medií - neúspěšný

Datum: 2000.03.10

Korekce: provedena

*"Každý člověk má nárok jednat podle svého přesvědčení
neohrožuje-li tím společnost samotnou."*

Předcházející výrok platil v širším měřítku již v dobách otrokářských je dnes označován jako jedna z hlavních výsad demokratické společnosti. Otázkou však zůstává, je-li vůbec ve současné společnosti svobodné přesvědčení přípustné. Nemohlo by to být spíše tak, že stát vlastně sám na základě své z vůle rozhoduje o jediných zvykových rámcích hodných obhajování, tudíž osobní náhled jednotlivce je naprosto nepodstatný pokud se příhodným způsobem neshodne s těmito rámci? Abych celou záležitost lépe vysvětlil, uvedu jeden neskutečný, avšak zároveň zcela zobecnitelný případ. V nejménované zemi začalo nesmírně přibývat horolezeckých nadšenců. Jakkoliv je tato činnost nebezpečná, nikdo v ní neměl právo nikomu bránit. Co víc, přemluvil-li člověk někoho dalšího k tak nebezpečnému úkonu, jako je vyšplhání osmitisícové hory, pak v případě neporušení zákona opět záleželo na jedinci, rozhodne-li se to podstoupit, a jelikož nejednal proti zákonu, nikdo proti tomu nic nenamítal. Tedy, svobodně jednající občan nakoupil náčiní, vydal se do hor a nikdo jiný než on za jeho činy nenesl zodpovědnost. Jednoho dne však překročil počet mrtvých při lezení po horách jakousi blíže neurčitelnou hranici a stát je musel kvůli zajištění dostatečného bezpečí svých občanů raději uzavřít. Hory jsou oploceny a na každé přístupové cestě je vražen do země kůl s tabulí obsahující následující sdělení: "Vstup pouze na vlastní nebezpečí!". Roky ubíhají, synové synů horských průvodců mají děti, ale ty už jen vědí o některých místech v horách, kde zemřeli nějakí lidé a na mapě už je jen steží rozpoznají, protože do hor raději nechodí. I přesto, spousta lidí, pochopitelně vybavených mnohem lepším náčiním, nicméně naprosto netušících, jak se vyhnout nebezpečí, do hor vstupuje. Dochází pochopitelně k tomu, že se někteří ztratí, zmateně jdou pořád dál, ocitnou se u srázu během větrné smrště a spadnou dolů. Dojde k překročení obtížně popsatelného, avšak společenské zřízení ohrožujícího, počtu mrtvých. Stát vydá zákon vysloveně zapovídající návštěvu hor. Máme tedy zákon, který v případě porušení znamená vězení. Navíc, jelikož je horolezectví

zakázáno, je pod hrozbou ještě většího odnětí svobody zabraňováno i prodeji náčini. Lidem je hlasitě doporučováno, aby se vyhýbali horám a pořádají se o tom, i za peníze přesvědčených horolezců, přednášky a výukové tábory. Hroby mrtvých horolezců jsou přemístěny na okraje měst a veřejné mínění v nich vidí nespolečenské, nepřizpůsobivé, životy ostatních ohrožující, vyvrhele. Navzdory všemu lidé ničeho nedbají, do hor se vydávají, jsou zbytečně zatýkáni a podomní prodejci pomůcek končí ve vězení také, protože umožňují lidem naplnění jejich vlastní představy o podstatě bytí ve světě. Byla by to pořád svoboda? Na základě nejasných zdůvodnění docela rozsáhlá část západní civilizace, která v sobě stále nese velice prapodivné zbytky patrně špatně pochopeného křesťanství, bude na základě výchovně - zvykového rámce "vcelku rozumně" tvrdit: "Ale ano, právě tak musíme jednat, protože nedokážou-li lidé rozhodnout sami, co je pro ně dobré, musíme to udělat my, zodpovědní. A kdyby se přece jen našlo pár takových, kteří hory znají a horolezectví rozumějí, pak je naší povinností je uvěznit také, jelikož zákony platí pro každého stejně, tedy způsobem jimž zabráníme ovlivňování ostatních občanů v náhledech ohrožujících samotné společenské zřízení. Přesvědčení horolezce, že bez hor si svůj život nedokáže představit, není rozhodující."

Není to až příliš rozumné? Dá se opravdu označit podobné jednání státu jako příhodné pro zajištění svobodného jednání jednotlivců? Pravděpodobně ano, pokud tímto způsobem uvažuje většina občanů státu. V každém případě však není vůbec jasné, kde vlastně zbývá místo pro víru a osobní přesvědčení. Vraťme se však zpět k našemu horolezci a provedme výčet způsobů skrze než by snad přece jen nějak mohl pokročit v prosazení dříve naprosto průkazně nárokovatelných práv.

1) Horolezec založí politickou stranu, sepiše listinu na níž se podepíše jeho stoupenci a tu pak předá svému politickému zástupci, Případně bude na náměstí chodit s tabulí o zrovnoprávnění horolezectví. Ani jedna z výše zmíněných cest nikam nevede, jedná se o představitele menšiny tak malé, že se nachází na nejzašší výšce společenského zájmu.

2) Může psát do novin, pokoušet se navštěvovat pořady s živými rozhovory a volat do rozhlasu. To je také nepřijatelné, protože se jedná o člověka naprosto umírněného, neschopného přesvědčivě psát a už vůbec ne dobrého v rozpravě před více lidmi.

3) Lze se soudit se státem o své přesvědčení na základě svobody projevu, případně náboženské víry, dojde-li k založení nějaké sekty. I ta nejmizivější naděje na úspěch obnáší především nutnost vlastnictví značného množství peněz, které náš horolezec prostě nemá. Navíc, ani ten nejspravedlivější soudce o horolezecké víře nic neví a z toho pohledu musí jednat jako člověk obhajující nižiny, protože tlak je na něj kladen především ze strany většiny, které v horách zemřela spousta příbuzných. Jak je pak vůbec možné jednat spravedlivě? Nejdříve by soudce musel strávit druhou polovinu života mezi horolezci, aby mohl vůbec pochopit o čem je řeč. Naneštěstí není zrovna prokazatelné, zda by mohl poté ještě stále rozhodovat jako občan zastupující spravedlivé práva většiny.

4) Horolezec se může pokusit kvůli svému přesvědčení požádat o azyl. Naprosto neprůchozí, protože ve všech ostatních zemích je prodej horolezeckých potřeb a horolezectví vůbec zahrán jako zdraví ohrožující činnost na okraj společnosti, neměl by viditelně žádnou naději na další výlety do hor, ani kdyby byl občanem jiného státu.

5) Pominout zákon, chodit po horách a nechat se zatýkat, případně trávit ve vězení zbytek svého života.

6) Dát se na ozbrojený odboj. Vypadá to sice jako naprostý nesmysl, ale v zoufalé situaci nezbyvá než použít zoufalých řešení, aneb vždy je lepší dělat ve věci svého přesvědčení něco než nic.

7) Požádat alespoň o zrušení občanství ve státě, protože pokud si horolezec pamatuje, nikdo mu při uzavírání smlouvy o občanství neřekl o těchto důsledcích. Navíc, když občanství podepisoval, žádný takový zákon vůbec neexistoval. A co je nejzávažnější, horolezec nebyl při podepisování této smlouvy vůbec plnoletý ani dostatečně obeznámený s právním řádem, tudíž se zjevně jednalo o podvodně vylákané stvrzení a tím také neplatnou smlouvu vůbec.

8) Čekat na zázrak - pro libovolné společenství druhý nejpřípustnější způsob uvažování.

9) Vzdát se svého přesvědčení a nečinně čekat na smrt jako ostatní obyvatelé nížin.

Všechny předcházející body si po rozmluvě s ostatními druhy náš horolezec uvědomil. Samozřejmě, že vůbec nechápe, proč jedná jeho země proti přesvědčení do něhož by bez projeveného zájmu nikoho dalšího nezavěcoval. Ví také, že v případě volného prodeje náčini by se nemusel uchýlovat k nebezpečnému nákupu u šmelináře. Dokonce by mohl mít svůj vlastní obchod právě se skobami a lany, jelikož ví, že horolezectví je něco čemu rozumí a věří.

(autor je zastáncem uvolnění prodeje látek pozměňujících vědomí)

Podzimní lezení

X. ročník

BOŘEN

Za vyloženě letního počasí proběhl o víkendu od 13. do 15. října sraz horolezců na Bořni u Bíliny. Jednalo se o jubilejní X. ročník „Podzimního lezení“ pořádný horolezeckým oddílem CAO Děčín. Nádherné počasí přilákalo do skal nebývalé množství lezců, a tak prosluněné stěny byly doslova ověšené pestrébarevnými horolezci.

Většina lezců dorazila na horolezecké tábořiště pod jižními svahy již v pátek (**třináctého!**) a přes toto pro někoho možná hrůzostrašné datum se nikomu nestalo nic. (*Jak zpívá Slávek Janoušek: „Zatím se nám ještě nestalo nic, zatím se nám ještě nestalo nic...“*)

V sobotu stoupáme raním tichem ve zvláštním oparu a mlze pod Oddychovou stěnkou a Malé varhany. A začínáme řádit. Lezeme starší cesty, ale přidáváme i prvovýstupy – Karel Bělina s Michalem Švajglem celkem šest, jeden prvovýstup vytvořil Jaroslav Uher s Petrem Štěpánem a jeden Jiří Chára s Jirkou Kudrnáčem. Na Skautské věži sice tradičně trochu fouká (jak jinak), ale svítí už slunce a je krásně teplo. Honza Bodlák přináší zprávu, že dorazil Jan Josef Palivec a jako jediný z asi dvaceti aut uvízl kousek pod tábořištěm. Dolézáme tedy cestu a jdeme ho vytlačit. **Ovšem Josef byl fuč!** Nechápatě jsme jen hleděli na loučku zrytou mnoha stopami po zběsilém boji s nepatrným suchým stoupáním. Všechny dohady, co se zde vlastně přihodilo a kam Josef tak záhadně a nepochopitelně zmizel (včetně úvahy, že ho zbaštila Horská koza) ukončil nakonec kdosi z hloučku poznámkou: „**To je prostě Josef...**“

Haj hou.

Srazová kniha se plnila dalšími jmény (dorazila i nepočtená skupinka z HK Varnsdorf - Daniela Dáňa Dušková a Karel Hofman) a lezci byli vidět téměř všude. Nejvíce jako vždy na jihu, ale několik družstev (samozřejmě také Horáček a spol.) lezlo i na severu, kde je nejvyšší hustota dlouhých a obtížných cest.

K večeru se lezci začali pomalu scházet u táboráku. Zpívalo se, hodovalo, probíraly se všechny možné cesty a plánovalo se. Těsně před půlnocí se velká část lezců vydala na noční výstupy na Dáblovu kazatelnu a okolní stěny. Měsíc svítil tak intenzivně, že jsme mohli lézt i bez čelovek. Určitě to byl pro všechny pěkný zážitek.

Neděle opět jako vyšitá, takže se lezlo hned od (víceméně) časného rána. Kolem poledne se první lezci začali rozjíždět do

svých domovů. Vydařený desátý ročník Podzimního lezení se pomalu stával historií...

Účastníci letošního ročníku (dle srazové knihy):

Milan Cestr, CAO Děčín; Jiří Chára, CAO Děčín; Jan Horák, CAO Děčín; Jaroslav Uher, HK Děčín; Jiří Kudrnáč, CAO Děčín; Zdeněk Vaishar, CAO Děčín; Petr Štěpán, CAO Děčín; Karel Bělina, LK Sněžník; Michal Švajgl, Dynamo Žežice; Pavel Hyřha, FTVS; Petr Poledník, FTVS; Martin Špatenka, CAO Děčín; Milan Špatenka, CAO Děčín; Jan Bodlák, CAO Děčín; Jan Palivec, CAO Děčín; Jakub Goltsch, Spartak Ústí; Josef Trachta, Ústí; Daniela Dušková, HK Varnsdorf; Karel Hofman, HK Varnsdorf; Roman Goltsch, HOSPUL; Tomáš Rous, LOKO Teplice; Pavel Valášek, LOKO Teplice; Sedlecký Jaromír, C.C.Dubí; Iveta Nová, HO LOKO Teplice; Rostislav Veselý, ALIEN; Tomáš Grygar, HS Marabu; Pavel Říha, HS Marabu; Jan Říha, HS Marabu; Petr Maršíček, HS Marabu; Jan Holub, HS Marabu; Miloš Bulíř, HS Marabu; Lenka Eklová, HS Marabu; Kamila Hujová, HS Marabu; Pavel Straka, HS Marabu; Pavel Kraus, HS Marabu; Ondra Berka, HS Marabu.

Základní údaje o Národním parku České Švýcarsko

Posláním národního parku je uchování a zlepšení přírodního prostředí, ochrana ekosystémů, jedinečných geomorfologických hodnot, planě rostoucích rostlin, volně žijících živočichů a zachování typického vzhledu krajiny. Národní park zároveň vytváří zázemí pro realizaci vědeckých projektů a rozvoj šetrné turistiky. Jedním z hlavních významů je vytvoření celé řady příležitostí pro výchovu a vzdělávání s poznáváním přírodních zákonů a pravidel.

Na celém území NP není povoleno:

- vstupovat mimo určené cesty pouze na území 1. zóny NP, vlastníků a nájemců pozemků se toto omezení netýká; ve 2. a 3. zóně není pěším pohyb nijak omezen,
- tábořit a rozdělovat ohně mimo vyhrazená místa,
- bez souhlasu orgánu ochrany přírody pořádat a organizovat hromadné sportovní, turistické a jiné veřejné akce a provozovat vodní sporty mimo vyhrazená místa,
- provozovat horolezectví a létání na padácích a závěsných kluzácích a jezdit na kolech mimo silnice, místní komunikace a vyhrazená místa (horolezectví bude možné provozovat ve vymezených oblastech),
- sbírat rostliny kromě lesních plodů či odchyťovat živočichy, není-li stanoveno jinak v bližších ochranných podmínkách či návštěvním řádu NP (sběr hub a lesních plodů bude možný na celém území 2. a 3. zóny),
- pořádat vyhlídkové lety motorovými vzdušnými dopravními prostředky,
- vjíždět a setrvávat s motorovými vozidly a obytnými přívěsy mimo silnice a místní komunikace a vyhrazená místa, kromě vjezdu a setrvávání vozidel orgánů státní správy, vozidel potřebných pro lesní a zemědělské hospodaření, obranu státu a ochranu státních hranic, požární ochranu, zdravotní a veterinární službu a vozidel vodohospodářských organizací,
- stavět nové dálnice, silnice, železnice, průmyslové stavby, sídelní útvary, plavební kanály, elektrická vedení velmi vysokého napětí a dálkové produktovody,
- provádět chemický posyp cest.

Národní park České Švýcarsko je vyhlášen v nejcennějších částech Labských pískovců, na části dříve chráněné jako CHKO Labské pískovce. Jeho celková plocha je cca 79 km² (pro srovnání: rozloha ČR je 78.864 km², sousední NP Saské Švýcarsko 93 km², KRNP 362 km², NP Šumava 690 km², NP Podyjí 63 km²). Národní park bude členěn do tří zón, které území třídí podle stupně jeho zachovalosti, cennosti, významu a zohledňují i potřeby odpovědného člověka.

(Podle webové stránky NP České Švýcarsko)

I nám jde o uchování jedinečných geomorfologických hodnot

Při nedávné toulce skalami v Bělé jsem si maně znovu vybavil internetovou stránku Národního parku. Tučným písmem a ve výrazné grafické úpravě je zde vysvětleno hned v úvodu, co je hlavním posláním národního parku. Kromě jiného: „uchování přírodního prostředí, ochrana ekosystémů, jedinečných geomorfologických hodnot, zachování typického vzhledu krajiny...“.

Prodíral jsem se hustým houštím určitě zcela nepůvodního porostu břízy k oblíbeným „jedinečným geomorfologickým hodnotám“ na něž jsem si chtěl vylézt. Ovšem i geomorfologické hodnoty byly zarostlé krušinou, šípkovou růží a jinými keři, které ji evidentně nejenže neuchovávaly v typickém vzhledu ale naopak je jasně ničily.

Před necelými sedmi lety jsem si vyfotil Kata a Opuštěnou věž (viz malé foto). Chtěl jsem pro srovnání udělat snímek ze stejného místa jako tenkrát. Ale nemělo by to cenu – z toho místa (jen pár kroků od věží) dnes není vidět pro neproniknutelné houštiny naprosto NIC...

-jch-

TETA KLÁRA,
aneb stezky manželky horolezce...

Dámská jízda

AUTOR: JARKA ČERNÁ

*T*ak jsme po mnoha letech manželství s našimi horolezeckými manžely zjistily, že jít s nimi do skal = obvykle nic nevylézt. Hlava rodiny totiž většinou visí na 9b nebo výše a náš krk nás bolí coby jističe kdesi u paty skály.

A tak čas od času pořádáme „dámskou jízdu“. Několik bab a spousta dětí – jediný mužský v partě je Matěj (Burdych ml. – 4 roky). Domlouváme se většinou na „brzy“ ráno – to znamená tak v 11 hodin, abychom doma stihly vyprat, nakoupit, případně něco uklohnit na večer pro taťku, vracejícího se znaveného z lezení.

Jako třeba dnes 19. 8. – na teploměru 32 stupňů ve stínu (i Jirka Chára povídal něco o rybníku v Ostrově) a my jsme se vypravili do Tisé. Ve skalách je přece chládek. Na náměstíčku objevujeme věž Žabí korunu a na ni Starou cestu za II, slovy dvě. Ideální pro náš potěr.

Jana Š. statečná vyvaděčka zakládá několik smyček a po chvíli dobývá vrchol. Za ní se navazuje Adélka – holky Štrajtovíc dole navádějí: když to bude těžký, tak pípni. Píp, píp, ozývá se hned na nástupu a za chvíli zase a pak ještě několikrát. Ale asi to bylo jenom na oko, protože za chvíli byla na vrcholu. A za ní Terežka, ta chvíli filmuje, že má problém dostat se do traversu, ale pak se odhodlá a má to. Dětskou

řadu přerušuje Síma, protože vynáší nahoru lano na slání. To je z Žabí koruny pěkně vzdušné, a tak holky mají trochu respekt a jedou pěkně pomaloučku. Mezi tím na vrchol vyběhla Monča a nakonec já. Hurá, byly jsme tu všechny (3 matky a 3 dcery). Jenom Matěj (4) a Bára (4), i když už mají za sebou své první výstupy, zůstali dole a otravovali turisty.

Tahle dvojková legráčka nám zabrala skoro 3 hodiny, a tak jsme se dohodly, že bychom si něco konečně vylezly. Síma nachází masív a na něm sedmu s kruhem (chceme si zacvičit, a tak házíme lano shora). Bohužel, je to nad naše síly (nebo hmotnosti?) a navíc si Jana zvrkla kotník. Došla nám energie, a tak kdosi navrhl: co takhle zmrzlina? V tu ránu je zabaleno a fofrem k Algidě.

Na parkovišti se loučíme, Síma a Jana s rodinami zítra odjíždějí do Francie takže jim přeju hezkou cestu a pěkné lezení na jihu Evropy.

A doufám, že se zase někdy sejdem při našem dámském lezení.

Nové cesty

Labské údolí

OD NAŠEHO STÁLÉHO DOPISOVATELE (VAISKA).

Nové cesty a přeazy některých cest od začátku r. 2000 až po zápisy otištěné v CAO NEWS 9/2000

Prezident: „Smyslné pobavení“ RP IXa

Tomáš Sobotka & Pájka Rýva

22.4.2000

Vpravo od „Smyslu zbavení“ přes 4 BH. Převísem mírně vpravo ke 2. k „Smyslu zbavení“.

Sicilská stěna: „Nebezpečné stoupání“ 10b/c – 1.PP

Jarda Maršík

13.5.2000

Sorry, ale to je blbost. Roku '97 som to preliezol PP, a zľava, tak ako mi Ríša L. povedal, že sa to má liezť.

Andrej Ch.

Otec: „Ticho po pěšině“ RP IXa

Fany a Pítrs, Ondra

3.5.2000 W.C. u.l.

V údolní stěně z komína přes 6 BH na vršek.

Zlomisková věž: „Loutka, Bidlo, Tráva...“ Xa

Tomáš Sobotka, Pavel Rýva

13.5.2000

V levé části severní stěny šikmo doprava k l. k a přímo stěnou přes další 4 k na vrchol.

RP Xa-b R. Štefánek OS

Zlomisková věž: „Mládí má zelenou“ RP VIIIc

Pavel Rýva a Tomáš Sobotka

13.5.2000

Komínem v severní stěně k l. k. Překrok na hranu a po ní přes další 4 k na vrchol.

„Kante Philosophy“ PP (na 1.pokus)

Andrej Ch.

28.5.2000

Otec: „Olověný brouk“ RP IXa

Pítrs

?.?.2000

Přibližně vpravo přes 6 BH ke kruhu „Melancholického blues“. Levou rukou se můžou chytat držátka „Písečné bouře“. Ovšem chytat je i pravačkou je od vás silně nehezké! Kdo se první přikryje lupenem pod l. BH získává významné ocenění tzv. „Olověného brouka“.

„Šílený tanec“ PP (na 1.pokus – po nepodarenom pokuse o OS)

Andrej Ch.

3.6.2000

„Černá zmije“ PP

Majzlík (Mázl Luboš)

2.6.2000

„Údolní cesta“ na Špičák - skoro OS

Pítrs L.

4.6.2000

Lezl jsem to asi před 10 lety a nepamatoval jsem si to.

Černý Petr: „Těžkej konec“ VIIIb

Michal Burda (jištěn)

9.6.2000

Z balkónu levou částí stěny přes 4 BH na vrchol. (Nejtěžší je oblezení 4. BH.)

Žlebská jehla: „Čáry, máry, fuk“ RP IXa

Tomáš Sobotka a Martin Šafář

16.6.2000

Středem jižní stěny přímo přes 2 BH na vrchol.

Ranní věž: „Rosnička“ VIIa

bří Nehasilové, J. Svoboda, Z. Nehasilová

17.6.2000

Vpravo v S stěně přímo (kruh) na vrchol.

Valdštejnská stěna (masív S od „Střípku“ asi 50 m, vysoký 30 m): „Sliby chyby“ VIIb

bří Nehasilové

?.?.2000

Vpravo v údolní stěně sokolíkem do vodorovného zářezu a komínem na polici ke kruhu stěnou přímo (2.kruh) na vrchol.

Sluneční věž: * „Saint Tropez“ Villa

bří Nehasilové, M. Krauskopf

25.6.2000

Vlevo v J stěně přímo ke 2. kruhu výše vlevo podél hrany (3.k) na polici. Vpravo přes převis na balkón („Údolní cesty“ jí 2. kruh). Stěnou přímo na vrchol.

Ozvěna (masív jižně od Sluneční věže): „Cesta pro Kikinu“ V

Jiří Svoboda, D.Nehasil

18.6.2000

Vpravo v J stěně spárou výše komínem pod vklíněný balvan, průlez do S stěny a žlabem na vrchol.

Ozvěna: * „Meluzína“ Villa

Vladislav a David Nehasilovi

21.5.2000

Od Z zářezem (kruh) výše sokolíkem pod převis (2.k) přes převis stěnou na vrchol.

Ozvěna: * „Jeníkova cesta“ Villa

manželé Nehasilovi

8.5.2000

Vlevo v JV stěně podél trhliny (kruh) výše stěnou zprava ke 2. kruhu. Stěnou přes převis (3. kruh) a podél trhliny na vrchol.

Monolit: „Píčovina“ RP IXb

V.Šatava, T.Sobotka a D.Chrastina

?.?.2000

Vpravo od „Zahnutého sterea“ stěnou přes 3 k (kolem 1. k zprava) traverz doprava do sokola, jím ke 4. k a stěnou přímo k borháku (slanění nebo doprava na hranu do „Kofistí“).

Biváček: „Chronická erekce“ VIIb

P. Rýva

?.?.2000

Levou částí převislé stěny 2 BH.

Mistr: „Rozum v pytlíku“ RP VIIIc

Pájka Rýva a Tomáš Rakovič

?.?.2000

Vlevo od kouta stěnou přes 4 BH a dál přímo (smyčka) k 5. BH (slačovací).

Biváček: „Uzený žiletky“ RP Xb

Andrej a Pájka

18.7.2000

Holou - hladkou - převislou za pomoci uzených žiletek přes 2 BH na vrchol.

P.S.:

Na rozehřátí prstů si nezapomeňte rozdělát ohýnek. Nesportovně pro sportovce.

Andrej a Pájka

Prezident: „Kotrmelec“ VIIc

J.Fajgl, V.Šatava, M.Vrkoslav, R.Hebelka

13.7.2000

Vpravo od cesty „Puč“ stěnou přes 2 kruhy do spáry cesty „Agrese“ a tou (3. kruh) na vrchol

Děčínská věž: „Kamufláž“ VIIIb

Vladislav a David Nehasilovi

?.?.2000

Od V stěnou šikmo vlevo ke kruhu. Traverz vlevo za hranu do středu J stěny a tou přes 3 kruhy přímo na vrchol.

Děčínská věž: „Hladový kámen“ IXa

Vladislav a David Nehasilovi

?.?.2000

Starou cestou na odštípnutý blok a stěnou (kruh) na vrchol.

Ústecká: „Baron Prášil“ (var. „Malé rošády“)

Pájka Rýva s druhy

?.?.2000

Cestou „Malá rošáda“ do komína a jím ke slačovacímu kruhu. Traverz doprava na oblou hranu a přes 1x digitálky k dalšímu slačáku. Špatně jištěno!

Pájka Rýva a ostatní pro odvahu na rozlezení.

Indián: * „Bledá tvář“ VIIIc, RP IXa

Pítrs a Fany

30.7.2000

Vpravo z údolí humusoidním koutem na balkon (1. BH). Traverz doleva a šikmo doprava k 2. BH. Přímou stěnou k 3. BH. Doprava na hranu a tou (4. BH) do římsy. Traverz doleva (hodiny) a stěnou přes 5. BH a 2 kruhy do prdele.

Hlídač – to je nový masív nebo věž nebo co – někde vlevo pod Strážcem Dolního Žlebu:

Cesta se jmenuje „Alarm“ a je asi za sedem cé cece (to je moucha). Když to chcete lézt, lezte to nák tak středem stěny, řek bych údolní ke kruhu. Pak šáhněte doleva (několikrát) a rychle se vraťte nad kruh. Dále přes takovou prdel do police a doprava do spáry. Tou AŠ na vršek. A jak dolů? Stejně jako my – párek volů.

Pítrs a Eliška.

UPOZORNĚNÍ:

Na cestě „Major Vlna“ se viklá druhý borhák!

Kája Jarchovský a Ostraváci. Červen 2000

-vaiska-

Nové cesty v Ostrově

OD NAŠEHO STÁLÉHO DOPISOVATELE (KB)

Nové cesty vznikají také v Ostrově.

Několik pěkných nových cest je na masivu **Křídlo netopýra** (nachází se vpravo od Netopýří stěny).

Křídlo netopýra: „Zlínský sokolík“ VIIb

Karel Bělina, Bořek Chlud, Ivan Janas

Janas

Září 2000

Převislým sokolíkem (smyčka) k 1. kruhu, přes převis k 2. kruhu a na vrchol.

Křídlo netopýra: cesta zatím bez názvu Villa

Karel Bělina, Bořek Chlud, Ivan Janas

Září 2000

Hranou (vlevo hodiny) k 1. kruhu, na polici ke 2. kruhu a středem bílé hladké stěny na vrchol. *(Na malém snímku leze tuto cestu Bořek Chlud ze Zlína)*

Křídlo netopýra: další dvě cesty jsou vpravo od předchozích.

Klasif. V, autor K. Bělina, D. Hölzl

Masív za Děravou věží: spára zatím bez názvu VI

Karel Bělina - Daniel Hölzl střídavě

22.10.2000

Stěnou a spárou přes kruh na vrchol.

Pastýř: „Podzimní pastva“ VIIb

Karel Bělina, Dan Hölzl, Jiří Chára

22.10.2000

Sokolíkem k 1. kruhu, kolmou stěnou obtížně vzhůru ke 2. kruhu a převisem na vrchol (vpravo pod převisem je VK).

Nové cesty - Bořeň

OD NAŠEHO STÁLÉHO DOPISOVATELE (KB)

Oddychová stěnka: celkem 6 prvovýstupů

Karel Bělina, Michal Švajgl

13.-15.10.2000

Oddychová stěnka se nalézá vedle Malých varhan, vpravo nad turistickou cestou. Všechny cesty jsou zde odjištěné BH, na vrcholu je slaňovací kruh. Cesty tvoří přirozené výstupové linie. Klasif. 3-5.

Stěna vedle varhan: cesta zatím bez názvu 5

Jaroslav Uher, Petr Štěpán

14.10.2000

Oddychová stěnka: „Ranní stolice“ 4+

Jiří Chára, Jiří Kudrnáč

14.10.2000

Mírně převislou spárou pod úzký komín s vklíněnými kameny, komínem na temeno pilíře a stěnou na vrchol (2 BH).

Divadelní hra
**Pohádka
Mládí**

Jak jistě víte, v minulém díle nečekaně vstoupila do děje adeptka lezení Grizela. Zajímá vás, jak tato půvabná dívka zamíchá karty Staré party? Tak čtěte.

Příjemnou zábavu!

5. OBRAZ (HORY - Marina, Durandon, Filius, Lampardon)

I. VÝSTUP (stanování u plesa)

Všichni: Vzduch se ohřívá,
světla přibývá,
na horách,
po mlouvání.

Až sem dosáhlo,
slunce na stálo,
v paprscích,

Durandon: po ranním stlání.

Všichni: Teď už vše kolem,
září oparem,
na skalách,
pak dolů strání.

Filius:

Všichni: Slunce teď celé,
vyšlo zlatové,
v dolinách,
k dlouhému hráni.

Lampardon:

Lampardon: Pohled' Filie,
Durandon jaký je
po čertech
vymilovaný.

Filius:

Ten hoch nezdál se,
kdo by nadál se,
že jí zazdál se
právě ten pravý...

Lampardon:

Oba (L+F):

II. VÝSTUP (rozhovor Mariny s Durandonem o budoucnosti)

Durandon: Otázku prostou: Kde žít ?
těžší je plně pochopit:
jsou to snad lidé jež znám ?
nebo snad místa co rád mám ?
snad společnost přátelská ?
nebo kde nejvíc vydělám ?

Marina:

Durandon: Nejradši měl bych Tě v horách...

Marina:

Durandon: Tak spolu budeme žít,
toulat se budeme v horách

Oba (M+D):

Je jedno jak budem žít,
když toulat se můžeme v horách !

III. VÝSTUP (cesta do sedla)

Marina: Co asi tamhle čeká nás ?
hrdlo svírá strach z neznáma,
kdo hodí mi záchranný pás ?
až skálu pustím rukama ?

Durandon: Neboj se drahá, já Tě znám:
máš sílu lvice lovící,
Tvým druhem lvím být touhu mám,
když klid Ti pluje po lici.

(naslouchající Filius s Lampardonem)

Filius:

Do smečky patříme i my,
věrní a chladnokrevní lvi,
kdyby snad selhal Durandon,
levnosti lvovské zařvat tón !

Lampardon:

IV. VÝSTUP (příhoda na sněhovém poli)

Lampardon: Zde pozor bratři: zrádný sníh !
Filius: Čeká nás jízda po patách !
Lampardon: Která pak nejde zastavit...
Filius: Lépe vztít rovnou igelit...
Lampardon: to není jízda na saních !
Filius: Vždyť také nikam nechvátám.

Marina:

Durandon: Filius jak krásně sjíždí !
svou nezodpovědnou hýždí.
Já v traversu Ti ruku dám...

Marina:

Durandon: Já sama vím jak přejít mám...
Pomaleji moje drahá !

Bacha, rozjíždí se Ti dráha...

V. VÝSTUP (péče Durandona o Marinu)

Durandon: Mé srdce se zastavilo
a s ním celý svět,
co to jen ohrozilo
mojí lásky květ ?

Vše dobře dopadlo,
srdce mi zas buší,
jak lásky zrcadlo
červené mám uši.

Marina: Už budu hodná, poslušná,
nezpyšním překonám-li strach.

Durandon: Část těla mnohým neslušná,
láskou stoupá mi v kalhotách.

VI. VÝSTUP (na horské chatě)

Marina: Proč v horách jsem taková svá ?
nic netíží mě, nepoutá,
zatímco dole závaží,
hlídat se stále, překáží...

Lampardon: Někdy ta trocha závaží
k sněžnému poli náleží,
lépe než místo do oblak
rozjet se po něm jako pták...

Filius: Já vždycky svobodný byl žák,
raději křídla než-li hák,
tomu však dávno rozumím,
že z hor o sobě více vím.

Durandon: Totiž v horách nejvíc jsi svůj,
okolí nic tu nezkouší,
řekne ti rovně volně stůj,
a tvé hry dole nezbytné,
zde v horách jsou právě to zlé,
co zbytečně tě pokouší...

6. OBRAZ (SKÁLY - Burusan, Grizela, Stará parta)

I. VÝSTUP (matrošení a rozřadování do dvojek)

Burasan: Hled'te, zde zánovní je sedák.
Sofia: Tak malý, co s ním hodláš dělat ?
Burasan: Někomu se slevou odprodat.
Zde sada karabin si cinká...
Hatěna: Na jedné odřené je linka !
Burasan: Užítím cena je malinká...
Lampardon: Kdo si dá se mnou Malý převis ?
Hatěna: Kdo leze první troufale se ptám ?
Filius: Možná já madam, možná tenhle pán.
(ukazuje na Lampardona)
Sofia: Co když s Hatěnou sama si ho dám ?
Burasan: O druholezce rvačka, neřek bys,
pozor, ještě tu stojí Burusan !
Grizela: A co já neznalá teď dělat mám ?
Burasan: Na Burusana věřit ! Nasedám !
(cpe Grizelu do sedáku)
Filius: Už zase ten chytrák Burusan
uskutečňuje svůj listivý plán.
(k Lampardonovi, ale slyší ho Sofia)
Sofia: Kdo cestu zná vždycky šanci má.
Lampardon: To se mi zdá ! Takový jsem já !
(hází Sofii druhý konec lana)

Hatěna: A mně se zdá, Filie milý,
že na sebe jsme zbyli.

II. VÝSTUP (1. lezení)

Burasan: Zde v komíně je možno odsednout,
(předvádí)
a v klidu vypít šálek kávy.
Grizela: Nebudu se moci ani hnout
v tom místě, možná kromě hlavy.

Lampardon: Jdu do toho, dober a jisti,
za chvíli si asi zalítám.
Sofia: Až poletíš, tak ať to svistí,
nebo to radši řekni sám.

Filius: Tu v Tichém koutu nevidí nás
a můžem proto v klidu lézt.
Hatěna: Na druhou stranu škoda zas,
jak poučné spatřit růže kvést.

Burasan: Teď opatrně a pomalu blíž,
(dále pro sebe)
urychlit to hřích byl by spíš,
odepřít mému oku tak tučný špíz.
(Grizela si rozedrala košili na prsou, podprsenky nemaje)

Grizela: Ten komín, dobrá skrýš,
drát se v něm, to šlo tíž,
když soukat se jen smíš.

III. VÝSTUP (dvojsmyslný dialog Burusana a Grizely, roztržená košile, pády)

Burasan: Sem ke mně, ještě a ještě,
tak a teď stát !
(Grizela si teprve teď všimne)

Grizela: Ježišmarjá, Burusane, promiň,
(značně červená a v rozpacích)
musela jsem si ji rozedrat ! (košili)

Lampardon: Držžž, pozor na oplet.
Sofia: Držím, šťastný let.
Lampardon: Dobrý, au.
Sofia: Spouštím, čau.

Hatěna: Filie, slyšels tu ránu ?
Filius: Někdo poroučel se k pánu.
Sakra, podjelo to, drž mě...
Hatěna: Seš u kruhu, není to tak strašné.

Grizela: Něco se kolem děje
Burasan: To se jen mládí směje
Grizela: Ale hodně u toho křičí
Burasan: To jenom vítr fičí
Grizela: Mám tak trochu strach
Burasan: To je na jednu stranu dobře a na druhou krach.

IV. VÝSTUP (Burusanův pokus)

Burasan: A teď si zkus nalézt
do téhle krátké stěny.
Grizela: To snad už nebude žádná bolest,
příště už nelezu bez podprsenky.

Sofia: To se nešlo zajistit ?
Lampardon: No koleno mě trochu bolí.
Sofia: Vždyť tam byl dobrý chyt.
Lampardon: Lepší než dostat holí.

Haténa: Je dobré, že nejsme růže
a nemusíme pro nikoho kvést.
Filius: Jeden vyletěl by z kůže
nemoci tak hloupý koutek slézt.

Grizela: Ach, Burusane, padám...
Burusan: Má náruč je připravena, madam,
také však Vaším vnadám.

(Grizela padá)

Oba: Ach můj živote, černá šmouho...
Burusan: Na tuhle chvíli čekal jsem dlouho,
moje nekonečná bezelstná touho...

(Burusan ji zachytává a po svém drží)

(Grizela se vyprostuje z jeho sevření)

V. VÝSTUP (Grizelino a Burusanovo vyznání)

Grizela: Proč že jen člověk
duši má ?
Proč musí cítit,
když má něco dát ?

Proč že jen člověk
rozum má ?
Proč tak rád myslí,
když chce něco brát ?

Myslet v dobrém, duši mít,
pak by byl na světě klid.

Burusan: Proč, že jen člověk
myslet a cítit má ?
Proč neskočí do vody,
když má dát a brát.

Nemyslet a necítit,
pak by byl na světě klid !

(pokračování příště)

V ý r o č í

prosinec 2000

Dne 4. prosince oslaví své
narozeniny (37) známý
horolezec a podnikatel **Libor
Hroza** z Děčína Boletic. Libore,
tož všechno nejlepší a ať Ti
v životě všechno vychází!

-jch-

Š U Š K Á S E ...

- Bezkonkurenční fotografie z letošního jubilejního ročníku Podzimního lezení si domů údajně odvezl K.B. ...
- Dostí „zvláštním“ počinem se představil na Bořni J.P. z Děčína. Vypadalo to, že si přijel pouze pojistit opětovné vítězství v kategorii Bavič oddílu...

Hotel Hraniční hřeben

DĚČINSKÝ SNĚŽNÍK
OD NAŠÍ ZPRAVODAJKY HANKY NĚMCOVÉ

V obci Sněžník, na křižovatce silnic do Jílového, Tisé a Maxiček, byl po rekonstrukci nově otevřen hotel Hraniční hřeben. V přízemí hotelu se nachází velmi pěkně zařízená restaurace s prostornou terasou s výhledem na okolní drsnou krajinu. Jak nám potvrdila naše zpravodajka, na návštěvníky čekají nejen nové vkusné interiéry, ale i přijatelné ceny.

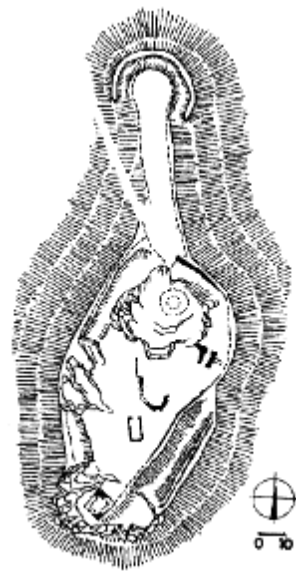
V minulosti se vždy jednalo o velice oblíbené výletní místo – hotel Hraniční hřeben má předpoklady, že na tuto tradici úspěšně naváže.

Jak se rodí nová oblast

ČESKÉ STŘEDOHOŘÍ
JÍŘÍ CHÁRA

Celý pátek a sobotu lilo jako z konve. Na neděli jsme měli domluvené lezení na Škuneru a Bořni – Karel Bělina, Michal Švajgl, Petr Štěpán a já. V autě jsme Karlovi vyrazili, že jsme na jaře objevili několik nových oblastí, kde by šlo vyrobít mnoho cest. Nestačili jsme ještě ani vyjet z Ústí nad Labem, když zazněl povel „stoč to doleva!“.

Za několik okamžiků již stojíme pod první skalní stěnou. Nachází se na úbočí významného husitského hradu Kalich, který přebudoval Jan Žižka, který se též po Kalichu psal. (Na obrázku půdorys hradu Klaich.) Jedná se o čedičové stěny až 25 m vysoké. A nikde ani skobička. Shodou okolností zde kdosi, zřejmě těsně před námi, provedl dost výrazný prořez stromů a keřů kolem celé stěny, takže skála hned vynikla v celé své kráse a nyní bude pěkně schnout. Po důkladné prohlídce a promyšlení, kudy povedou pěkné nové cesty, jsme se přesunuli pod nedaleké zbytky středověkého hradu Panna.

Zde jsme s Petrem na jaře objevili v hustém porostu dokonce krásnou čedičovou věž – takovou malou příhrázkou Kobylu a udělali na ní prvovýstup přepadem z vedlejšího masivu. Tentokrát nás pod věží čekalo vskutku milé překvapení. Obrovské a přestárlé stromy, které ještě na jaře celou věžičku skrývaly a svými kořeny narušovaly úpatí věže, byly pryč! Nyní je tato zvláštní věžička viditelná již z přístupové cesty. Bohužel léta, kdy byla věž i okolní masivy zcela porostlé stromy nadělala své a skála je stále ještě celá porostlá lišejníky a mechy nacucanými nedávnými dešti, takže

jsme nemohli započít s výrobou cest. Nicméně, základní kámen byl položen už tím, že skála nebude dál ničena!

Cestou domů jsme se zastavili na Studeném masivu. Když jsme si zde vylezli několik pěkných cest, Petr (který zde byl poprvé) poznamenal: „Nevím proč jezdíme pořád do Itálie a Francie, když máme stejné lezení za barákem“. Kdo ale před pár lety věděl něco o Studeném masivu a podobných oblastech? Nikdo. Musely být někým pracně doslova vyřezány z mokrých neproniknutelných houštin a skála musela být pracně očištěna od náletu bříz. Teprve potom zde mohly tyto pěkné cesty vzniknout a stěna mohla být osazena nerezovými nýty, řetězy a slaňáky.

Na závěr malé poděkování – předně těm, kteří tak příkladně provedli údržbu skal a pak paní Švajglové – mamince Michala, která nás po náročném dni pohostila naprosto skvělou houbovou omáčkou s knedlíky a kuřecím masem a dalšími dobrotami.

CAO Děčín ve Frekvenci

DĚČÍN

Za jímavý článek o letošním zájezdu CAO Děčín do Itálie se objevil v jedenadvacátém čísle čtvrtletního zpravodaje pro zaměstnance Severočeské energetiky, a.s., Děčín Frekvenci. Autor Milan Cestr zde popisuje zážitky z lezení v Dolomitech. Článek doplňují dvě fotografie z oddílového archivu.

Táňa Tanita Lošťáková opět fit

DĚČÍN

Příjemným překvapením byl příchod Táni Lošťákové na říjnovou schůzku CAO Děčín – bez nepohodlného krunýře. Po dlouhých třech měsících mohla Táňa konečně odložit tuto nepříjemnou součást. Páteř je v pořádku a Tanita se již opět těší na pořádné lezení.

Hřeben Krušných hor na kolech

SEVERNÍ ČECHY
ŘÍJEN 2000

V sobotu 21. října jsme po roce opět přešli na kolech část hřebene Krušných hor. Pohodovou akci provázelo sice chladné, ale jinak slunečné počasí, ve kterém vynikly všechny krásné barvy podzimu.

Ráno vlakem do Litvínova (jako vždy neodmyslitelné dohady se zaměstnanci Českých drah), odtud již na kolech táhlým stoupáním až k flájské přehradě, dále přes Nové město, Cínovec, Komáří vížku, Fojtovice, Krásný les a Nakléřov do Děčína. Zdatnější skupina po lesních cestách, ostatní po horských silničkách. Délka trasy kolem 100 km – podle toho, odkud kdo vyjel a kam dojel...

Účastníci: Lenka Cestrová, Lenka Chárová, Milan Cestr, Karel Hofman, Jiří Chára, Jiří Kudrnáč, Petr Štěpán, Jaroslav Uher, Zdeněk Vaishar.

Výsledková listina XXVI. ročníku horolezeckého orientačního běhu ze dne 22. 10. 2000

kategorie MUŽI: 5 500 m, 14 kontrol

pořadí a jméno	oddíl	výsledný čas
1. Matějka Hynek	Tetra Praha	58,97
2. Mička Jan	LOKO Teplice	66,28
3. David František st.	Tetra Praha	67,75
4. Vlk Josef	ASK Děčín	70,11
5. David František ml.	Tetra Praha	70,18
6. Martínek Ondřej	Tetra Praha	71,82
7. Souček Jiří	nereg.	72,33
8. Vlček Petr	KOB Děčín	73,74
9. Kolorenč Pavel	Hulho team Děčín	74,80
10. Štěpán Petr ml.	ASK Děčín	81,72
11. Souček Radomír	HK Děčín	97,87
12. Laštovička Petr	HK Děčín	105,91
13. Suchý Martin	HK Chřibská	108,79
14. Bodlák Jan	CAO Děčín	113,57
15. Nejezchleba Jiří	Ádr klub	114,53
16. Uher Jaroslav	HK Děčín	114,59
17. Kadlec Jan	KOB Děčín	140,41
18. Mička Petr a pes	nereg.	209,24

kategorie ŽENY: 4 000 m, 11 kontrol

pořadí a jméno	oddíl	výsledný čas
1. Patzeltová Beatrice	KOB Děčín	51,55
2. Vlček Petr ml.	KOB Děčín	61,00
3. Vlčková Jindra	KOB Děčín	64,98
4. Burdová Adéla s tátou	nereg.	82,48
5. Stibalová Pavla s dopr.	KOB Děčín	87,40
6. Stibalová Alena s tátou	KOB Děčín	88,70
7. Součková Lenka	nereg.	91,00
8. Bodláková Anna	HK Děčín	103,65
9. Burdová Simona	HK Děčín	106,35
10. Štrajtová Jana a Monika	HK Děčín	133,66
11. Nejezchlebová Věra a pes	Ádr klub	disk.
12. Opavová Lenka	HK Chřibská	disk.

Závod se konal na mapě Volská říše v členitém skalním terénu za pěkného počasí. V každé kategorii bylo nutno jednu kontrolu vyhledat podle náčrtu z horolezeckého průvodce. Dvě kontroly v kategorii MUŽI byly umístěny u slaňovacích kruhů. První na Opomenuté věži (Stará cesta, II, oblast Tisá), druhá na Ledovém kameni (Vých. cesta, II, oblast Ostrov).

Jaromír Pospíšil
CAO Děčín

ČEKÁ NÁS...

KALENDÁŘ AKCÍ CAO DĚČÍN

Není nutné vyhrát
ale zúčastnit se...

- Festival FEHO-HUPO 2000, 20.-22.11. Praha. Umělecké disciplíny, horské kolo, horský běh, videofilmy... Náš oddíl bude reprezentovat film HORSKÁ KOZA.
- Lezení na umělé stěně 25.11. (?) od 9.00 hod. jako 3. část AP. Brumlovka nebo Ruzyně. Info Houba
- Běh Výprež – Varnsdorf. 2.12. Opravdu tvrdá akce pouze pro nejodolnější pořádaná HO Varnsdorf. Info Karel Hofman

- **Rallye „Vítání sněhu“**, Krkonoše. 2.-3.12. 4.část AP. Harrachov - Pomezní boudy na lyžích nebo po svých. První den je časovka na Labskou boudu, druhý den se startuje Gundersenovou metodou přes povinný vrchol Sněžky až na Pomezní boudy.
- **Poslední slanění** Společná akce HO Plavba Děčín a CAO Děčín, 2.-3.12.2000 v bivaku v Pravčickém dole. Posezení s kamarády u táborového ohně s kytarou a sudem piva v hřensském super bivaku. Officiální zakončení lezecké sezóny. Info Rost'a Sedliský, Jiří Chára.
- **Horolezecká mše v jeskyni Českých bratří**, 24.12.2000 dopoledne – Hřensko. I letos jsme pro vás připravili na Štědrý den dopoledne neobvyklý zážitek – nefalšovanou horolezeckou vánoční mši v mystické jeskyni Českých bratří v Hřensku.
- **Tradiční „Vánoční Bořeň“** 26.12.2000. Ráno odjezd vlakem z Děčína do Bíliny Kysilký, výstup na Bořeň, lezení a posezení v místní restauraci. Večer návrat vlakem do Děčína.
- **Oslava Silvestra** 31.12.2000.

OKÉNKO HK VARNSDORF

Z CHYSTANÝCH AKCÍ HK
VARNSDORF

- listopad** - lezení v Jizerských horách
- horolezecký orientační běh, pořádá HK Děčín
- běh Labským údolím (Děčín)
- prosinec** - běh Ještěd – Varnsdorf, extrém-běh 50 km
- závody ve šplhu na osmi metrovém laně (10.12.)
- zdobení vánočního stromčeka, V. Sojka (16.12.)
- silvestrovské závody v lezení na umělé stěně Hejnice (29.12.)

Informace na tel.: **0413/373 101, 370 987, 373 333**
nebo mobil **0606 27 72 74**

UPOZORNĚNÍ PRO ČLENY CAO DĚČÍN

POSLEDNÍ LETOŠNÍ ODDÍLOVÁ SCHŮZE SE BUDE KONAT VE STŘEDU 6. PROSINCE 2000 V RESTAURACI ZA VĚTREM. ZAČÁTEK SCHŮZE JE JAKO VŽDY OD 18:00 HOD.

PRO ČLENY REDAKČNÍ RADY **CAO News** OD 17:45 HOD. NA PROGRAMU BUDOU PROSINCOVÉ AKCE, FOTOGRAFIE Z TĚCH PROBĚHLÝCH A NA ZÁVĚR MOŽNÁ PŘIJEDE I MIKULÁŠ!
TĚŠÍM SE NA SETKÁNÍ S VÁMI!

J. Sojka

CAO News

Horolezecký časopis severočeského regionu

Předposlední listopadové číslo **CAO News** vychází rozšířené na 14ti stranách. Příspěvků se sešlo opravdu hodně, některé uveřejníme až ve „dvanáctce“.
Do příštího čísla jsme kromě jiného pro vás připravili pokračování *Pohádky mládí*, informace o nových cestách, pravidelné rubriky a samozřejmě články z různých lezeckých akcí a oblastí.

Jirka Kudrnáč obnovil práce na našich webových stránkách. Postupně bychom rádi oddílové [www stránky](http://www.cao-decin.cz) doplnili nejen o aktuální informace z dění v CAO Děčín, fotografie z akcí, ale hlavně pracujeme na tom, abychom zde zveřejňovali **CAO News** v elektronické podobě a vy jste si ho mohli podle chuti a potřeby stahovat. Snad se nám to podaří v dohledné době.

Doufáme, že se vám bude listopadové číslo **CAO News** líbit.

Neoznačené příspěvky jsou dílem redakční rady. Redakční rada se schází pravidelně 15 minut před zahájením schůze CAO Děčín anebo dle potřeby na zavoání.

Chceš být IN? Tak čti **CAO News!!!**

